

Arrest

nr. 222 971 van 20 juni 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN DER SCHUEREN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 februari 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat F. VAN DER SCHUEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. KURUM, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 april 2018 wendt verzoeker zich met mevrouw M.H. tot gemeente om een verklaring tot wettelijke samenwoning af te leggen.

1.2. Op 23 april 2018 wordt het parket van de procureur des Konings te Antwerpen om advies gevraagd over de voorgenomen wettelijke samenwoning.

1.3. Op 24 augustus 2018 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid een

burger van de Unie, met name als partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet wordt bedoeld in artikel 40bis, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Op 27 augustus 2018 verleent het parket van de procureur des Konings te Antwerpen een negatief advies over de voorgenomen wettelijke samenwoning.

1.5. Op 6 september 2018 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand de wettelijke samenwoning te registreren in het register.

1.6. Op 20 februari 2019 neemt de verwerende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op 26 februari 2019 in kennis wordt gesteld.

1.7. Op 26 februari 2019 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid een burger van de Unie, met name als partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet wordt bedoeld in artikel 40bis, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt de volgende exceptie op in haar nota met opmerkingen:

“Verwerende partij wenst op te merken dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl. St. Kamer, 2005-06 nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert, en G. Debersaques, Raad van State, Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtsbehandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De verwerende partij heeft de eer op te merken dat verzoeker op 26.02.2019 opnieuw een aanvraag voor gezinshereniging (bijlage 19ter) als familielid van een burger van de Unie, in hoedanigheid van feitelijke partner van mevrouw [M.H.] met de Nederlandse nationaliteit. Gelet op het feit dat verzoeker opnieuw een bijlage 19ter in ontvangst nam in dezelfde hoedanigheid, toont hij niet aan over het rechtens vereiste belang te beschikken bij het indienen van huidige vordering.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordelen voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van een eerdere aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoeker. Het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (RvV 12 november 2018, nr. 212204; RvV 12 april 2018, nr. 202306; cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Het beroep tot nietigverklaring is bij gebrek aan belang onontvankelijk.”

2.2. In overeenstemming met artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet enkel te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift maar ook gedurende de gehele procedure, tot op het ogenblik van de uitspraak.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.3. Uit de nota met opmerkingen blijkt dat verzoeker op 26 februari 2019 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een familielid een burger van de Unie, met name als partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet wordt bedoeld in artikel 40bis, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in dezelfde hoedanigheid, heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken, op dezelfde rechtsgrond en in functie van dezelfde referentiepersoon, nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van een eerdere aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing van 20 februari 2019 kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoeker. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat zij een tweede maal door verzoeker werd gevat. Het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in dezelfde hoedanigheid als partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet wordt bedoeld in artikel 40bis, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, stelt de advocaat van verzoeker ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad en geen bijkomende opmerkingen te hebben.

Wanneer over het belang van een verzoekende partij twijfel rijst of kan rijzen en haar gevraagd wordt die twijfel te verhelpen, komt het de verzoekende partij toe, indien zij haar belang staande wil houden, zulks klaar en duidelijk te doen kennen, evenals de redenen waarom, quod non in casu.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting omtrent enig actueel belang van verzoeker bij het thans voorliggende beroep, dient de Raad te besluiten dat geen blijk meer wordt gegeven van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

A. MAES